

Зөһрә КОТЛОГИЛДИНА

Үмеремдең ике яры —
 Ике тотам ғына арам —
 Әсәм, балам.
 Берененә яқынаям,
 Берененән алысайам —
 Әсәм, балам.

Үмеремдең ике осо —
 Фәрештәләй ике кошо —
 Әсәм, балам.
 Берәүһе күктәргә осто,
 Берәүһе муйындан кысты —
 Әсәм, балам.
 Берәүһенән яралғанмын,
 Берененә йән өргәнмен —
 Әсәм, балам.
 Беренендә ышык табам,
 Берененә усақ яғам —
 Әсәм, балам.

Берәүһен утка һалғанмын,
Берәүһен уттан аламын —
Әсәм, балам.
Берәүһен гел һағынамын,
Берәүһенә табынамын—
Әсәм, балам.

НИНДӘЙ БУЛЫР ИНЕН ИКӘН?

Урамдагы анау инәйзәргә
Карайым да, әсәй, һиҫкәнәм.
Ниндәй булыр инен икән, тиәм,
Улар йәштәрәнә һин етһәң?
Һинен йәшкә бер мэл етер өсөн
Мин кыҫкартам гүмер араһын.
Ә унан һуң... мин картайған
һайын,
...Һин йәшәрә генә барырһың.

ӘЛЛӘ НИСЕК БӨГӨН ТӨШКӘ ИНДЕН

Ниндәй үпкән калды безгә, әсәй?
Әллә нисек бөгөн төшкә инден.
Һүзһез генә миңә карап торзон,
Әйтсе серен күзендәге мондон?

Бер һыйыңғым килде косағыңа,
Бала сактағылай йүгереп килеп.
Кысып-кысып,
тупылдатып һөйөп,
Йымайырһың кеүек,
балкып-көлөп.

Бер туйғансы һөйләшергә, әсәй,
Зар-интизар булып ултырзың бит.
Һағышыңды безгә һиззәрмәйсә,
Йөрәгеңә генә тултырзың бит.

Хәзер үзем һинен менән, әсәй,
Һөйләшергә зар-интизар булдым.
Был донъяла әсәйзәрзең генә
Беззе аңлағанын һуңлап белдем.

Ниндәй генә үпкән калды икән?
Әллә нисек бөгөн төшкә керзең..
Донъяныкы донъялыкта калһын,
Тиеп миңә әллә һабак бирзең.

БЕЙЕЙ КОЯШ, ЙОНДОЗ, ТУЛҒАН АЙ...

Рәхмәт, балам, мин бит
һинен менән
Өр-яңы бер гүмер кисерәм.
Был донъяға тыуғаныңдан алып,
Йәшәү бәхетенән иҫерәм.

Һиндә кайтам, улым, мин үземден
Хәтерзәге бала сағыма.
Карашыңда, көлөү, һөйләшеңдә
Минен холук, кылык сағыла.

Кайзан белер инем,
һин тыумаһаң,
Һинен кеүек булған мәлемде?
Хәзер миндә — ике бала гүмере,
Ике сабый һаклай йәнемде.

Һинен менән өр-яңынан асам
Был донъяның барлык серзәрен.
Йымайыуың һыпырып ала кеүек
Маңлайзағы тәрән һырзарым.

Һин тыуғанға тиклем
минен тормош
Каралама ғына булғандай.
Аҫка язған гүмер биттәрәмдә
Бейей кояш, йондоз, тулған ай.

Афған, чечен һуғышында
һәләк булған егеттәрзең
әсәйзәрәнә һуңғы һүзе

Илама, әсәй, илама,
Зинһар, үзендә һакла.
Мин һеззең менән йәшәрмен,
Һез иҫән булған сакта.
Кулдарым йылыһын һаклай
Мине озаткан капка.
Капка төптәрәнә сығып,
Карама киткән якка.
Йылы ел булып һыйпармын
Һиңә бик кыйын сакта.
Бергә үткән гүмерзәрзе
Хәтер кузында якма.
Минен һуңғы һүрәтемде
Иҫтәлек итеп һакла.
Төштәрәндә йыш кайтырмын
Күрәһең килгән сакта.
Һағышланып күккә бакма,
Йондоз атылған сакта.
Ул минен йәнем юлланыр
Тыуған ер, тыуған якка.
Илама, әсәй, илама,
Зинһар үзендә һакла.
Мин һеззең менән йәшәрмен,
Һез иҫән булған сакта.